

DIREKTIVE

DIREKTIVA SVETA (EU) 2017/2455

z dne 5. decembra 2017

o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 2006/112/ES ⁽³⁾ določa posebne ureditve za obračunavanje davka na dodano vrednost (DDV) za davčne zavezanke, ki nimajo sedeža in ki opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci.
- (2) Direktiva Sveta 2009/132/ES ⁽⁴⁾ določa oprostitve DDV za uvoz majhnih pošilk zanemarljive vrednosti.
- (3) V oceni navedenih posebnih ureditev, kakor so bile uvedene 1. januarja 2015, so opredeljena številna področja, ki jih je mogoče izboljšati. Prvič, zmanjšati bi bilo treba breme mikropodjetij s sedežem v državi članici, ki občasno opravljajo take storitve v drugih državah članicah, v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti glede DDV v državah članicah, ki niso država članica, v kateri imajo ta podjetja sedež. Zato bi bilo treba na ravni Skupnosti uvesti prag, do katerega je opravljanje teh storitev še vedno predmet DDV v državi članici, v kateri imajo ta podjetja sedež. Drugič, obveznost izpolnjevanja zahtev glede izdajanja računov, ki veljajo v vseh državah članicah, v katerih se opravljajo storitve, predstavlja veliko breme. Da bi bilo breme za podjetja čim manjše, bi se zato morala uporabljati tista pravila glede izdajanja računov, ki veljajo v državi članici identifikacije ponudnika, ki uporablja posebne ureditve. Tretjič, davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Skupnosti, ampak so registrirani za DDV v državi članici, na primer ker v navedeni državi članici opravljajo občasne transakcije, ki so predmet DDV, ne morejo uporabljati niti posebne ureditve za davčne zavezanke, ki nimajo sedeža v Skupnosti, niti posebne ureditve za davčne zavezanke s sedežem v Skupnosti. Takšnim davčnim zavezancem bi bilo treba dovoliti uporabo posebne ureditve za davčne zavezanke, ki nimajo sedeža v Skupnosti.
- (4) Poleg tega je ocena posebnih ureditev za obdavčitev telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronsko opravljenih storitev, uvedenih 1. januarja 2015, pokazala, da zahteva po predložitvi obračuna DDV

⁽¹⁾ Mnenje z dne 30. novembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 345, 13.10.2017, str. 79.

⁽³⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 2009/132/ES z dne 19. oktobra 2009 o določitvi področja uporabe 143(b) in (c) Direktive 2006/112/ES glede oprostitve davka na dodano vrednost na končni uvoz določenega blaga (UL L 292, 10.11.2009, str. 5).

v 20 dneh po poteku davčnega obdobja, na katero se obračun nanaša, pomeni prekratek rok, zlasti za storitve prek telekomunikacijskega omrežja, vmesnika ali portala, kadar se za storitve, ki se opravljajo prek tega omrežja, vmesnika ali portala, domneva, da jih opravlja operater omrežja ali upravljavec vmesnika ali portala, ki mora zbrati informacije za dopolnitev obračuna DDV od vsakega posameznega ponudnika storitev. Iz ocene je tudi razvidno, da je zahteva glede popravkov v obračunu DDV za zadevno davčno obdobje zelo obremenjujoča za davčne zavezanke, saj se lahko zgodi, da morajo vsako četrtoletje ponovno predložiti več obračunov DDV. Zato bi bilo treba rok za predložitev obračuna DDV podaljšati z 20 dni do konca meseca po poteku davčnega obdobja, davčnim zavezancem pa bi bilo treba omogočiti, da popravijo prejšnje obračune DDV v naslednjem obračunu in ne v obračunih davčnih obdobj, na katera se popravki nanašajo.

- (5) Da se davčnim zavezancem, ki opravljajo storitve, ki niso telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, ne bi bilo treba identificirati za namene DDV v vsaki državi članici, v kateri so te storitve predmet DDV, bi države članice morale davčnim zavezancem, ki opravljajo take storitve, dovoliti uporabo sistema IT za registracijo ter prijavo in plačilo DDV, kar bi jim omogočilo, da DDV za te storitve prijavijo in plačajo v eni državi članici.
- (6) Vzpostavitev notranjega trga, globalizacija in tehnološke spremembe so povzročili bliskovito rast e-trgovanja in zato tudi prodaje blaga na daljavo, tako dobav iz ene države članice v drugo kot s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav v Skupnost. Tem spremembam bi bilo treba prilagoditi ustrezne določbe direktiv 2006/112/ES in 2009/132/ES, pri čemer bi bilo treba upoštevati načelo obdavčitve v namembnem kraju in potrebo po zaščiti davčnih prihodkov držav članic, da bi vzpostavili enake konkurenčne pogoje za zadevna podjetja ter kar se da zmanjšali bremena zanje. Posebno ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem v Skupnosti, vendar ne v državi članici potrošnje, bi bilo zato treba razširiti na prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti, podobno posebno ureditev pa bi bilo treba uvesti tudi za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga. Da bi se jasno določilo področje uporabe ukrepov, ki se uporabljajo za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti ter prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, bi bilo treba navedene pojme opredeliti.
- (7) Prodaja blaga na daljavo, ki se opravlja iz ene države članice v drugo ter s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav v Skupnost, je v veliki meri omogočena z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, pri čemer se pogosto izvede postopek skladiščenja. Čeprav lahko države članice določijo, da je v takih primerih za plačilo DDV solidarno odgovorna druga oseba in ne oseba, ki je dolžna plačati DDV, se je to izkazalo kot nezadostno za zagotovitev uspešnega in učinkovitega pobiranja DDV. Za uresničitev tega cilja in zmanjšanje upravnega bremena za prodajalce, davčne organe in potrošnike je zato treba davčne zavezance, ki omogočajo prodajo blaga na daljavo z uporabo tovrstnega elektronskega vmesnika, vključiti v pobiranje DDV na to prodajo, pri čemer je treba določiti, da gre za osebe, za katere se šteje, da so opravile to prodajo. Za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga v Skupnost bi to moralo biti omejeno na prodajo blaga, ki se odpošlje ali prevaža v pošilkah z realno vrednostjo največ 150 EUR, pri večjih vrednostih pa bi bilo treba za carinske namene ob uvozu zahtevati popolno carinsko deklaracijo.
- (8) Za dobave s strani davčnih zavezancev, ki so bile omogočene z elektronskim vmesnikom, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, je treba voditi evidenco za obdobje najmanj desetih let kot pomoč državam članicam pri ugotavljanju, ali je bil za te dobave DDV pravilno obračunan. Obdobje desetih let je skladno z veljavnimi določbami o vodenju evidenc. Evidence, ki vsebujejo osebne podatke, bi morale biti skladne z zakonodajo Unije o varstvu podatkov.
- (9) Da bi se zmanjšalo breme za podjetja, ki uporabljajo posebno ureditev za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti, bi bilo treba odpraviti obveznost izdaje računa za takšno prodajo. Da se takšnim podjetjem zagotovi pravna varnost, bi moralo biti v opredelitvi take dobave blaga jasno navedeno, da se uporablja tudi takrat, ko se blago prevaža ali odpošlje za račun dobavitelja, tudi kadar dobavitelj posredno sodeluje pri prevozu ali odpošiljanju blaga.

- (10) Področje uporabe posebne ureditve za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga bi moralo biti omejeno na prodajo blaga z realno vrednostjo največ 150 EUR, ki je odposlano neposredno s tretjega ozemlja ali iz tretje države pridobitelju v Skupnosti, pri večjih vrednostih pa bi bilo treba za carinske namene ob uvozu zahtevati popolno carinsko deklaracijo. Iz njenega področja uporabe bi bilo treba izključiti trošarinske izdelke, saj je trošarina del davčne osnove za DDV pri uvozu. Da se prepreči dvojna obdavčitev, bi bilo treba ob uvozu blaga, prijavljenega v okviru te posebne ureditve, uvesti oprostitev plačila davka na dodano vrednost.
- (11) Da se preprečita izkrivljanje konkurence med dobavitelji znotraj in zunaj Skupnosti ter izguba davčnih prihodkov, je treba poleg tega odpraviti oprostitev za uvoz blaga v majhnih pošiljkah zanemarljive vrednosti iz Direktive 2009/132/ES.
- (12) Davčnemu zavezancu, ki uporablja posebno ureditev za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, bi bilo treba omogočiti, da imenuje posrednika s sedežem v Skupnosti za osebo, ki je dolžna plačati DDV in izpolnjevati obveznosti v okviru te posebne ureditve v njegovem imenu in za njegov račun.
- (13) Zaradi zaščite davčnih prihodkov držav članic bi morale biti za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Skupnosti in uporablja to posebno ureditev, obvezno, da imenuje posrednika. Vendar se ta obveznost ne bi smela uporabljati, če ima sedež v državi, s katero je Unija sklenila sporazum o medsebojni pomoči.
- (14) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te direktive v zvezi z vzpostavitvijo seznama tretjih držav, s katerimi je Unija sklenila sporazum o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe je podobno področju uporabe Direktive Sveta 2010/24/EU ⁽¹⁾ in Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 ⁽²⁾, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Ker je priprava seznama tretjih držav neposredno povezana z upravnim sodelovanjem na področju davka na dodano vrednost, je primerno, da Komisiji pomaga Stalni odbor za upravno sodelovanje, ustanovljen v skladu s členom 58 Uredbe (EU) št. 904/2010.
- (15) Zaradi silovite rasti e-trgovanja in posledičnega povečanja števila majhnih pošilk z realno vrednostjo največ 150 EUR, ki se uvažajo v Skupnost, bi morale države članice sistematično dovoliti uporabo posebnih ureditev za prijavo in plačilo uvoznega DDV. Te ureditve se lahko uporabijo, kadar se ne uporablja posebna ureditev za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga. Če država članica uvoza ne določi sistematične uporabe znižanih stopenj DDV v okviru te posebne ureditve, bi moral imeti končni pridobitelj možnost, da se odloči za standardni uvozni postopek, da bi izkoristil morebitno nižjo stopnjo DDV.
- (16) Pri datumu začetka uporabe določb te direktive se po potrebi upošteva čas, ki je potreben za uvedbo ukrepov, nujnih za izvajanje te direktive, in za države članice, da prilagodijo svoj sistem IT za registracijo ter prijavo in plačilo DDV.
- (17) Ker cilja te direktive, tj. poenostavitve obveznosti glede DDV, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (18) Države članice so se v skladu s skupno politično izjavo držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 o obrazložitvenih dokumentih ⁽⁴⁾ zavezale, da bodo v utemeljenih primerih obvestilu o svojih ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, ki bodo pojasnjevali razmerje med sestavnimi deli direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je predložitev takih dokumentov v primeru te direktive upravičena.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L 84, 31.3.2010, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽⁴⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

(19) Direktivi 2006/112/ES in 2009/132/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2006/112/ES z učinkom od 1. januarja 2019

Z učinkom od 1. januarja 2019 se Direktiva 2006/112/ES spremeni:

(1) člen 58 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 58

1. Kraj opravljanja naslednjih storitev za osebo, ki ni davčni zavezanec, je kraj, v katerem ima ta oseba sedež, stalno prebivališče ali običajno prebivališče:

- (a) telekomunikacijske storitve;
- (b) storitve radijskega in televizijskega oddajanja;
- (c) elektronsko opravljene storitve, zlasti tiste iz Priloge II.

Kadar izvajalec storitve in prejemnik komunicirata po elektronski pošti, to samo po sebi ne pomeni, da je opravljena storitev elektronsko opravljena storitev.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) izvajalec ima sedež ali, če sedeža nima, stalno ali običajno prebivališče samo v eni državi članici in
- (b) storitve se opravljajo za osebe, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež ali stalno ali običajno prebivališče v kateri koli državi članici, ki ni država članica iz točke (a), in
- (c) skupna vrednost opravljenih storitev iz točke (b) brez DDV v tekočem koledarskem letu ne presega 10 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti in tega praga ni presegala niti v predhodnem koledarskem letu.

3. Kadar je v koledarskem letu prag iz točke (c) odstavka 2 presežen, se od takrat naprej uporablja odstavek 1.

4. Država članica, na ozemlju katere imajo izvajalci iz odstavka 2 sedež ali, če sedeža nimajo, stalno ali običajno prebivališče, tem izvajalcem podeli pravico, da izberejo, da se kraj opravljanja storitev določi v skladu z odstavkom 1, ta izbira pa v vsakem primeru velja dve koledarski leti.

5. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za spremljanje, ali davčni zavezanec izpolnjuje pogoje iz odstavkov 2, 3 in 4.

6. Ustrezna vrednost zneska iz točke (c) odstavka 2 v nacionalni valuti se izračuna z uporabo menjalnega tečaja, ki ga objavi Evropska centralna banka na dan sprejetja Direktive Sveta (EU) 2017/2455 (*).

(*) Direktiva Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (UL L 348, 29.12.2017, str. 7).“;

(2) člen 219a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 219a

1. Za izdajanje računov veljajo pravila, ki se uporabljajo v državi članici, za katero se v skladu z določbami naslova V šteje, da je bilo v njej dobavljeno blago ali so bile v njej opravljene storitve.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 za izdajanje računov veljajo naslednja pravila:
 - (a) pravila, ki se uporabljajo v državi članici, v kateri ima dobavitelj ali izvajalec sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, iz katere je dobavljeno blago ali opravljena storitev, ali če takega sedeža ali stalne poslovne enote nima, v državi članici, v kateri ima stalno ali običajno prebivališče, kadar:
 - (i) dobavitelj ali izvajalec nima sedeža v državi članici, za katero se v skladu z določbami naslova V šteje, da je bilo v njej dobavljeno blago ali so bile v njej opravljene storitve, ali če njegov sedež v tej državi članici ne sodeluje pri dobavi blaga ali opravljanju storitev v smislu točke (b) člena 192a in je oseba, ki je dolžna plačati DDV, oseba, ki ji je bilo dobavljeno blago ali so bile zanjo opravljene storitve, razen če prejemnik izda račun (samofakturiranje);
 - (ii) se šteje, da blago ni bilo dobavljeno ali da storitve niso bile opravljene v Skupnosti v skladu z določbami naslova V;
 - (b) pravila, ki se uporabljajo v državi članici, v kateri je identificiran dobavitelj ali izvajalec, ki uporablja eno od posebnih ureditev iz poglavja 6 naslova XII.
3. Odstavka 1 in 2 tega člena se uporabljata brez poseganja v člene 244 do 248.“;

(3) v členu 358a se točka 1 nadomesti z naslednjim:

„1. ‚davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti‘, pomeni davčnega zavezanca, ki na ozemlju Skupnosti nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote;“;

(4) v členu 361(1) se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) izjavo, da na ozemlju Skupnosti nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote.“

Člen 2

Spremembe Direktive 2006/112/ES z učinkom od 1. januarja 2021

Z učinkom od 1. januarja 2021 se Direktiva 2006/112/ES spremeni:

(1) v členu 14 se doda naslednji odstavek:

„4. Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (1) ‚prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti‘ pomeni dobavo blaga, pri kateri dobavitelj ali druga oseba za njegov račun to blago odpošlje ali prevaža iz države članice, ki ni država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz tega blaga pridobitelju konča, tudi kadar dobavitelj posredno sodeluje pri tem prevozu ali odpošiljanju, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) dobava blaga je opravljena za davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, katere pridobitve blaga znotraj Skupnosti niso predmet DDV v skladu s členom 3(1), ali za katero koli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec;
 - (b) dobavljeno blago niso niti nova prevozna sredstva niti blago, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, potem ko je bilo montirano ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega;
- (2) ‚prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga‘ pomeni dobavo blaga, pri kateri dobavitelj ali druga oseba za njegov račun to blago odpošlje ali prevaža s tretjega ozemlja ali iz tretje države pridobitelju v državi članici, tudi kadar dobavitelj posredno sodeluje pri prevozu ali odpošiljanju tega blaga, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) dobava blaga je opravljena za davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, katere pridobitve blaga znotraj Skupnosti niso predmet DDV v skladu s členom 3(1), ali za katero koli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec;
 - (b) dobavljeno blago niso niti nova prevozna sredstva niti blago, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, potem ko je bilo montirano ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega.“;

(2) doda se naslednji člen:

„Člen 14a

1. Kadar davčni zavezanec z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogoča prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga v pošilkah z realno vrednostjo največ 150 EUR, se šteje, da je to blago prejel in dobavil zadevni davčni zavezanec sam.
2. Kadar davčni zavezanec z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogoča dobavo blaga znotraj Skupnosti, ki jo opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, za osebo, ki ni davčni zavezanec, se šteje, da je to blago prejel in dobavil sam davčni zavezanec, ki omogoča dobavo.“;

(3) člen 33 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 33

Z odstopanjem od člena 32:

- (a) za kraj dobave pri prodaji blaga na daljavo znotraj Skupnosti se šteje kraj, kjer se blago nahaja v trenutku, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju konča;
- (b) za kraj dobave pri prodaji na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga v državo članico, ki ni država članica, v kateri se konča odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju, se šteje kraj, kjer se blago nahaja v trenutku, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju konča;
- (c) za kraj dobave pri prodaji na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga v državo članico, kjer se konča odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju, se šteje, da je v tej državi članici, če je treba DDV na to blago prijaviti v skladu s posebno ureditvijo iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII.“;

(4) člen 34 se črta;

(5) člen 35 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 35

Člen 33 se ne uporablja za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, opredeljenih v točkah 1 do 4 člena 311(1), ter za dobavo rabljenih prevoznih sredstev, opredeljenih v členu 327(3), ki so predmet DDV v skladu z zadevnimi posebnimi ureditvami.“;

(6) v členu 58 se črtajo odstavki 2 do 6;

(7) v naslovu V se vstavi naslednje poglavje:

„POGLAVJE 3a

Prag za davčne zavezance, ki dobavljajo blago v skladu s točko (a) člena 33 in opravljajo storitve v skladu s členom 58

Člen 59c

1. Točka (a) člena 33 in člen 58 se ne uporabljata, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) dobavitelj ali izvajalec ima sedež ali, če sedeža nima, stalno ali običajno prebivališče samo v eni državi članici;
 - (b) storitve se opravljajo za osebe, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež ali stalno ali običajno prebivališče v kateri koli državi članici, ki ni država članica iz točke (a), ali blago je odposlano ali prepeljeno v državo članico, ki ni država članica iz točke (a), in
 - (c) skupna vrednost opravljenih storitev ali dobavljenega blaga iz točke (b) brez DDV v tekočem koledarskem letu ne presega 10 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti in tega praga ni presegala niti v predhodnem koledarskem letu.
2. Če je v koledarskem letu prag iz točke (c) odstavka 1 presežen, se od takrat naprej uporabljata točka (a) člena 33 in člen 58.

3. Država članica, na ozemlju katere se nahaja blago v trenutku, ko se začne njegovo odpošiljanje ali prevoz, ali v kateri imajo davčni zavezanci, ki opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve radijskega in televizijskega oddajanja ter elektronsko opravljene storitve, sedež, podeli davčnim zavezancem, ki dobavljajo blago ali opravljajo storitve, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1, pravico, da izberejo, da se kraj dobave ali opravljanja storitev določi v skladu s točko (a) člena 33 in členom 58, ta izbira pa v vsakem primeru velja dve koledarski leti.

4. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za spremljanje, ali davčni zavezanec izpolnjuje pogoje iz odstavkov 1, 2 in 3.

5. Ustrezna vrednost zneska iz točke (c) odstavka 1 v nacionalni valuti se izračuna z uporabo menjalnega tečaja, ki ga objavi Evropska centralna banka na dan sprejetja Direktive (EU) 2017/2455“;

(8) doda se naslednji člen:

„Člen 66a

Z odstopanjem od členov 63, 64 in 65 v zvezi z dobavami blaga, za katere DDV plača oseba, ki omogoča dobavo v skladu s členom 14a, obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastaneta v trenutku, ko je bilo plačilo sprejeto.“;

(9) v členu 143(1) se vstavi naslednja točka:

„(ca) uvoz blaga, za katero se DDV prijavi v skladu s posebno ureditvijo iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII in za katero je bila pristojnemu carinskemu uradu v državi članici uvoza najpozneje ob vložitvi uvozne deklaracije predložena individualna identifikacijska številka DDV za uporabo posebne ureditve dobavitelja ali posrednika, ki deluje za njegov račun, dodeljena v skladu s členom 369q“;

(10) v členu 220(1) se točka 2 nadomesti z naslednjim:

„(2) za dobavo blaga iz člena 33, razen če davčni zavezanec uporablja posebno ureditev iz oddelka 3 poglavja 6 naslova XII“;

(11) doda se naslednji člen:

„Člen 242a

1. Kadar davčni zavezanec z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogoča dobavo blaga ali opravljanje storitev za osebo, ki ni davčni zavezanec, znotraj Skupnosti v skladu z določbami naslova V, je davčni zavezanec, ki omogoča dobavo blaga ali opravljanje storitev, dolžan voditi evidenco o teh dobavah ali opravljanju. Te evidence morajo biti dovolj podrobne, da lahko davčni organi držav članic, v katerih je ta dobava blaga ali opravljanje storitev obdavčljiva, ugotovijo, ali je bil DDV pravilno obračunan.

2. Evidence iz odstavka 1 morajo biti zadevnim državam članicam na njihovo zahtevo na voljo v elektronski obliki.

Te evidence se morajo hraniti deset let po poteku leta, v katerem je bila opravljena transakcija.“;

(12) naslov poglavja 6 naslova XII se nadomesti z naslednjim:

„Posebne ureditve za davčne zavezance, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, ali prodajajo blago na daljavo“;

(13) v členu 358 se črtajo točke 1, 2 in 3;

(14) naslov oddelka 2 se nadomesti z naslednjim:

„Posebna ureditev za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Skupnosti“;

(15) v členu 358a se doda naslednja točka:

„3. ‚država članica potrošnje‘ pomeni državo članico, za katero se šteje, da je bila v njej opravljena storitev v skladu s poglavjem 3 naslova V.“;

(16) člen 359 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 359

Države članice dovolijo uporabo te posebne ureditve vsakemu davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Skupnosti in opravlja storitve za osebo, ki ni davčni zavezanec in ima sedež ali stalno ali običajno prebivališče v državi članici. Ta ureitev se uporablja za vse tako opravljene storitve v Skupnosti.“;

(17) člen 362 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 362

Država članica identifikacije dodeli davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Skupnosti, individualno identifikacijsko številko DDV za uporabo te posebne ureditve in ga o tej številki uradno obvesti z elektronskimi sredstvi. Na podlagi informacij, uporabljenih za to identifikacijo, lahko države članice potrošnje vodijo lastne identifikacijske sisteme.“;

(18) v členu 363 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) davčni zavezanec jo uradno obvesti, da ne opravlja več storitev, zajetih v tej posebni ureitvi;“;

(19) člena 364 in 365 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 364

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti in uporablja to posebno ureitev, z elektronskimi sredstvi predloži državi članici identifikacije obračun DDV za vsako koledarsko četrtletje ne glede na to, ali so bile storitve, zajete v tej posebni ureitvi, opravljene ali ne. Obračun DDV se predloži do konca meseca po poteku davčnega obdobja, na katerega se obračun nanaša.

Člen 365

V obračunu DDV se navedejo individualna identifikacijska številka DDV za uporabo te posebne ureditve in za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost plačila DDV, skupna vrednost opravljenih storitev, zajetih v tej posebni ureitvi, v davčnem obdobju brez DDV ter skupni znesek pripadajočega DDV, razdeljen po davčnih stopnjah. V obračunu se morajo navesti tudi uporabljene stopnje DDV in skupni znesek dolgovanega DDV.

Kadar so po predložitvi obračuna DDV potrebne kakršne koli spremembe tega obračuna, se te spremembe vključijo v enega od naslednjih obračunov v treh letih od datuma, na katerega je bilo treba predložiti prvotni obračun v skladu s členom 364. V takem naslednjem obračunu se opredelijo ustrezna država članica potrošnje, davčno obdobje in znesek DDV, za katerega se zahtevajo kakršne koli spremembe.“;

(20) člen 368 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 368

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti in uporablja to posebno ureitev, ne sme odbiti DDV v skladu s členom 168 te direktive. Ne glede na točko 1 člena 1 Direktive 86/560/EGS se temu davčnemu zavezancu odobri vračilo DDV v skladu z navedeno direktivo. Člen 2(2) in (3) ter člen 4(2) Direktive 86/560/EGS se ne uporabljata za vračila v zvezi s storitvami, zajetimi v tej posebni ureitvi.

Če mora biti davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureitev, v državi članici registriran za dejavnosti, ki niso zajete v tej posebni ureitvi, v obračunu DDV, ki ga predloži v skladu s členom 250 te direktive, odbije zneske DDV, ki se v tej državi članici plačajo v zvezi z njegovimi obdavčljivimi dejavnostmi, zajetimi v tej posebni ureitvi.“;

(21) naslov oddelka 3 poglavja 6 naslova XII se nadomesti z naslednjim:

„Posebna ureitev za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem v Skupnosti, vendar ne v državi članici potrošnje“;

(22) v členu 369a se doda naslednja točka:

„(3) ‚država članica potrošnje‘ pomeni državo članico, za katero se v skladu s poglavjem 3 naslova V šteje, da so bile v njej opravljene storitve, ali, v primeru prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti, državo članico, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju konča.“;

(23) člena 369b in 369c se nadomestita z naslednjim:

„Člen 369b

Države članice dovolijo uporabo te posebne ureditve davčnemu zavezancu, ki prodaja blago na daljavo znotraj Skupnosti, in davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v državi članici potrošnje in opravlja storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci. Ta posebna ureditev se uporablja za vse tako blago, dobavljeno v Skupnosti, oziroma vse take storitve, opravljene v Skupnosti.

Člen 369c

Davčni zavezanec državi članici identifikacije prijavi začetek in prenehanje svojih obdavčljivih dejavnosti, zajetih v tej posebni ureditvi, ali z njimi povezane spremembe, zaradi katerih ni več upravičen do te posebne ureditve. Takšna prijava se predloži v elektronski obliki.“;

(24) člen 369e se spremeni:

(a) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Država članica identifikacije davčnega zavezanca izključi iz posebne ureditve v naslednjih primerih:“;

(b) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) davčni zavezanec jo obvesti, da na daljavo znotraj Skupnosti ne prodaja več blaga in ne opravlja več storitev, zajetih v tej posebni ureditvi;“;

(25) člena 369f in 369g se nadomestita z naslednjim:

„Člen 369f

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, z elektronskimi sredstvi predloži državi članici identifikacije obračun DDV za vsako koledarsko četrtletje ne glede na to, ali je bilo blago znotraj Skupnosti prodano na daljavo ali ne oziroma ali so bile storitve, zajete v tej posebni ureditvi, opravljene ali ne. Obračun DDV se predloži do konca meseca po poteku davčnega obdobja, na katerega se obračun nanaša.

Člen 369g

1. V obračunu DDV se navedejo identifikacijska številka DDV iz člena 369d in za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost plačila DDV, skupna vrednost prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti in opravljenih storitev, zajetih v tej posebni ureditvi, v davčnem obdobju brez DDV ter skupni znesek pripadajočega DDV, razdeljen po davčnih stopnjah. V obračunu se morajo navesti tudi uporabljene stopnje DDV in skupni znesek dolgovanega DDV. Obračun DDV vključuje tudi spremembe v zvezi s preteklimi davčnimi obdobji, kot je določeno v odstavku 4 tega člena.

2. Kadar se pri prodaji blaga na daljavo znotraj Skupnosti, zajetega v tej posebni ureditvi, blago odpošlje ali prevaža iz držav članic, ki niso država članica identifikacije, obračun DDV vključuje tudi skupno vrednost take prodaje za vsako državo članico, iz katere se blago odpošlje ali prevaža, ter individualno identifikacijsko številko DDV ali davčno sklicno številko, ki jo dodeli vsaka taka država članica. Obračun DDV vključuje te informacije, razčlenjene po državah članicah potrošnje, za vsako državo članico, ki ni država članica identifikacije.

3. Kadar ima davčni zavezanec, ki opravlja storitve, zajete v tej posebni ureditvi, poleg poslovne enote v državi članici identifikacije še eno ali več drugih stalnih poslovnih enot, iz katerih opravlja storitve, obračun DDV vključuje tudi skupno vrednost tako opravljenih storitev, in sicer za vsako državo članico, v kateri ima poslovno enoto, ter individualno identifikacijsko številko DDV ali davčno sklicno številko te poslovne enote, razčlenjeno po državah članicah potrošnje.

4. Kadar so po predložitvi obračuna DDV potrebne kakršne koli spremembe tega obračuna, se te spremembe vključijo v enega od naslednjih obračunov v treh letih od datuma, na katerega je bilo treba predložiti prvotni obračun v skladu s členom 369f. V takem naslednjem obračunu se opredelijo ustrezna država članica potrošnje, davčno obdobje in znesek DDV, za katerega se zahtevajo kakršne koli spremembe.“;

(26) v drugem pododstavku člena 369h(1) se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Če so bile dobave blaga ali opravljene storitve zaračunane v drugih valutah, davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, v obračunu DDV uporabi menjalni tečaj zadnjega dne davčnega obdobja.“;

(27) v členu 369i se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, plača DDV z navedbo ustreznega obračuna DDV najpozneje ob preteku roka za predložitev obračuna.“;

(28) člen 369j se nadomesti z naslednjim:

„Člen 369j

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, v zvezi s svojimi obdavčljivimi dejavnostmi, zajetimi v tej posebni ureditvi ne sme odbiti DDV, ki nastane v državi članici potrošnje, v skladu s členom 168 te direktive. Ne glede na člen 2(1), člen 3 in točko (e) člena 8(1) Direktive 2008/9/ES se temu davčnemu zavezancu odobri vračilo DDV v skladu z navedeno direktivo.

Če mora biti davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, v državi članici registriran za dejavnosti, ki niso zajete v tej posebni ureditvi, v obračunu DDV, ki ga predloži v skladu s členom 250 te direktive, odbije zneske DDV, ki se v tej državi članici plačajo v zvezi z njegovimi obdavčljivimi dejavnostmi, zajetimi v tej posebni ureditvi.“;

(29) v členu 369k se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, vodi evidence o transakcijah, zajetih v tej posebni ureditvi. Te evidence morajo biti dovolj natančne, da lahko davčni organi države članice potrošnje ugotovijo, ali je obračun DDV pravilen.“;

(30) v poglavju 6 naslova XII se doda naslednji oddelek:

„ODDELEK 4

Posebna ureditev za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga

Člen 369l

Za namene tega oddelka prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga zajema samo blago, razen trošarinskih izdelkov, v pošiljkah z realno vrednostjo največ 150 EUR.

Za namene tega oddelka in brez poseganja v druge določbe Skupnosti se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) ‚davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti‘ pomeni davčnega zavezanca, ki na ozemlju Skupnosti nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote;
- (2) ‚posrednik‘ pomeni osebo, ki ima sedež v Skupnosti in ki jo davčni zavezanec, ki prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženo blago, imenuje za osebo, ki je dolžna plačati DDV in izpolnjevati obveznosti v okviru te posebne ureditve v imenu in za račun davčnega zavezanca;
- (3) ‚država članica identifikacije‘ pomeni naslednje:
 - (a) kadar davčni zavezanec nima sedeža v Skupnosti, državo članico, v kateri se ta davčni zavezanec odloči registrirati;
 - (b) kadar davčni zavezanec nima sedeža svoje dejavnosti v Skupnosti, vendar ima v njej eno ali več stalnih poslovnih enot, državo članico s stalno poslovno enoto, v kateri davčni zavezanec prijavi uporabo te posebne ureditve;
 - (c) kadar ima davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti v državi članici, to državo članico;

- (d) kadar ima posrednik sedež svoje dejavnosti v državi članici, to državo članico;
- (e) kadar posrednik nima sedeža svoje dejavnosti v Skupnosti, vendar ima v njej eno ali več stalnih poslovnih enot, državo članico s stalno poslovno enoto, v kateri posrednik prijavi uporabo te posebne ureditve.

Za namene točk (b) in (e) davčnega zavezanca ali posrednika, ki ima več kot eno stalno poslovno enoto v Skupnosti, zavezuje odločitev, da bo prijavil državo članico sedeža v tekočem koledarskem letu in dveh naslednjih koledarskih letih;

- (4) 'država članica potrošnje' pomeni državo članico, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju konča.

Člen 369m

1. Države članice dovolijo uporabo te posebne ureditve naslednjim davčnim zavezancem, ki prodajajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženo blago:

- (a) vsakemu davčnemu zavezancu, ki ima sedež v Skupnosti in prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženo blago;
- (b) vsakemu davčnemu zavezancu s sedežem v Skupnosti ali brez njega, ki prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženo blago in ga zastopa posrednik, ki ima sedež v Skupnosti;
- (c) vsakemu davčnemu zavezancu, ki ima sedež v tretji državi, s katero je Unija sklenila sporazum o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe je podobno področju uporabe Direktive Sveta 2010/24/EU (*) in Uredbe (EU) št. 904/2010, in ki prodaja blago na daljavo iz te tretje države.

Ti davčni zavezanci uporabljajo to posebno ureditev za vse svoje prodaje na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga.

- 2. Za namene točke (b) odstavka 1 noben davčni zavezanec ne more imenovati več kot enega posrednika hkrati.

3. Komisija sprejme izvedbeni akt o vzpostavitvi seznama tretjih držav iz točke (c) odstavka 1 tega člena. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 5 Uredbe (EU) št. 182/2011, odbor za ta namen pa je odbor, ustanovljen v skladu s členom 58 Uredbe (EU) št. 904/2010.

Člen 369n

V zvezi s prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, za katero se DDV prijavi v skladu s to posebno ureditvijo, obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastaneta v trenutku dobave. Za blago se šteje, da je bilo dobavljeno, ko je bilo sprejeto plačilo.

Člen 369o

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, ali posrednik, ki deluje za njegov račun, državi članici identifikacije prijavi začetek ali prenehanje svoje dejavnosti v okviru te posebne ureditve ali njene spremembe, zaradi katerih ni več upravičen do te posebne ureditve. Takšna prijava se predloži v elektronski obliki.

Člen 369p

1. Davčni zavezanec, ki ne uporablja posrednika, pred začetkom uporabe te posebne ureditve državi članici identifikacije posreduje naslednje podatke:

- (a) ime;
- (b) poštni naslov;
- (c) elektronski naslov in spletna mesta;
- (d) identifikacijsko številko DDV ali nacionalno davčno številko.

2. Posrednik pred začetkom uporabe te posebne ureditve za račun davčnega zavezanca državi članici identifikacije posreduje naslednje podatke:

- (a) ime;
- (b) poštni naslov;
- (c) elektronski naslov;
- (d) identifikacijsko številko DDV.

3. Posrednik državi članici identifikacije za vsakega davčnega zavezanca, ki ga zastopa, preden slednji začne uporabljati to posebno ureditev, posreduje naslednje podatke:

- (a) ime;
- (b) poštni naslov;
- (c) elektronski naslov in spletna mesta;
- (d) identifikacijsko številko DDV ali nacionalno davčno številko;
- (e) njegovo individualno identifikacijsko številko, dodeljeno v skladu s členom 369q(3).

4. Vsak davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, ali, če je ustrezno, njegov posrednik uradno obvesti državo članico identifikacije o vsaki spremembi posredovanih podatkov.

Člen 369q

1. Država članica identifikacije dodeli davčnemu zavezanecu, ki uporablja to posebno ureditev, individualno identifikacijsko številko DDV za uporabo te posebne ureditve in ga o tej številki uradno obvesti z elektronskimi sredstvi.

2. Država članica identifikacije dodeli posredniku individualno identifikacijsko številko in ga o tej številki uradno obvesti z elektronskimi sredstvi.

3. Država članica identifikacije dodeli posredniku individualno identifikacijsko številko DDV za uporabo te posebne ureditve v zvezi z vsakim davčnim zavezancem, za katerega je imenovan.

4. Identifikacijska številka DDV, dodeljena v skladu z odstavki 1, 2 in 3, se uporablja samo za namene te posebne ureditve.

Člen 369r

1. Država članica identifikacije davčnega zavezanca, ki ne uporablja posrednika, črta iz identifikacijskega registra v naslednjih primerih:

- (a) če jo davčni zavezanec uradno obvesti, da ne prodaja več na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga;
- (b) če se lahko kako drugače sklepa, da so njegove obdavčljive dejavnosti prodaje na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga prenehale;
- (c) če davčni zavezanec ne izpolnjuje več pogojev, potrebnih za uporabo te posebne ureditve;
- (d) če davčni zavezanec neprenehoma krši pravila te posebne ureditve.

2. Država članica identifikacije posrednika črta iz identifikacijskega registra v naslednjih primerih:

- (a) če dve zaporedni koledarski četrtletji ne deluje kot posrednik za račun katerega od davčnih zavezancev, ki uporabljajo to posebno ureditev;
- (b) če ne izpolnjuje več drugih potrebnih pogojev za delovanje kot posrednik;
- (c) če neprenehoma krši pravila te posebne ureditve.

3. Država članica identifikacije davčnega zavezanca, ki ga zastopa posrednik, črta iz identifikacijskega registra v naslednjih primerih:

- (a) če posrednik uradno obvesti državo članico, da zadevni davčni zavezanec ne prodaja več na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga;
- (b) če se lahko kako drugače sklepa, da so obdavčljive dejavnosti zadevnega davčnega zavezanca prodaje na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga prenehale;
- (c) če zadevni davčni zavezanec ne izpolnjuje več pogojev, potrebnih za uporabo te posebne ureditve;
- (d) če zadevni davčni zavezanec neprenehoma krši pravila te posebne ureditve;
- (e) če posrednik uradno obvesti državo članico identifikacije, da ne zastopa več zadevnega davčnega zavezanca.

Člen 369s

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, ali njegov posrednik z elektronskimi sredstvi predloži državi članici identifikacije obračun DDV za vsak mesec ne glede na to, ali je bila prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga opravljena ali ne. Obračun DDV se predloži do konca meseca po poteku davčnega obdobja, na katerega se obračun nanaša.

Kadar je treba predložiti obračun DDV v skladu s prvim odstavkom, države članice za namene DDV ne naložijo kakršnih koli dodatnih obveznosti ali drugih formalnosti v zvezi z uvozom.

Člen 369t

1. V obračunu DDV se navedejo identifikacijska številka DDV iz člena 369q in za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost plačila DDV, skupna vrednost prodaje na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, za katero je nastala obveznost obračuna DDV, v davčnem obdobju brez DDV ter skupni znesek pripadajočega DDV, razdeljen po davčnih stopnjah. V obračunu se morajo navesti tudi uporabljene stopnje DDV in skupni znesek dolgovanega DDV.

2. Kadar so po predložitvi obračuna DDV potrebne kakršne koli spremembe tega obračuna, se te spremembe vključijo v enega od naslednjih obračunov v treh letih od datuma, na katerega je bilo treba predložiti prvotni obračun v skladu s členom 369s. V takem naslednjem obračunu se opredelijo ustrezna država članica potrošnje, davčno obdobje in znesek DDV, za katerega se zahtevajo kakršne koli spremembe.

Člen 369u

1. V obračunu DDV so zneski navedeni v eurih.

Države članice, katerih valuta ni euro, lahko predpišejo, da se obračun DDV izpolni v njihovi nacionalni valuti. Če so bile dobave zaračunane v drugih valutah, davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, ali njegov posrednik v obračunu DDV uporabi menjalni tečaj zadnjega dne davčnega obdobja.

2. Menjava se izvede na podlagi menjalnih tečajev, ki jih Evropska centralna banka objavi za zadevni dan, ali, če na ta dan ni objave, za naslednji dan objave.

Člen 369v

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, ali njegov posrednik plača DDV z navedbo ustreznega obračuna DDV najpozneje ob izteku roka za predložitev obračuna.

Plačilo se izvede na bančni račun, izražen v eurih, ki ga določi država članica identifikacije. Države članice, ki niso uvedle eura, lahko predpišejo, da se plačilo izvede na bančni račun, izražen v njihovi nacionalni valuti.

Člen 369w

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, v zvezi s svojimi obdavčljivimi dejavnosti, zajetimi v tej posebni ureditvi, ne sme odbiti DDV, ki nastane v državah članicah potrošnje, v skladu s členom 168 te direktive. Ne glede na točko 1 člena 1 Direktive 86/560/EGS ter točko 1 člena 2 in člen 3 Direktive 2008/9/ES se temu davčnemu zavezancu odobri vračilo DDV v skladu z navedenima direktivama. Člen 2(2) in (3) ter člen 4(2) Direktive 86/560/EGS se ne uporabljata za vračila v zvezi z blagom, zajetim v tej posebni ureditvi.

Če mora biti davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, v državi članici registriran za dejavnosti, ki niso zajete v tej posebni ureditvi, v obračunu DDV, ki ga predloži v skladu s členom 250 te direktive, odbije zneske DDV, ki se v tej državi članici plačajo v zvezi z njegovimi obdavčljivimi dejavnostmi, zajetimi v tej posebni ureditvi.

Člen 369x

1. Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, vodi evidence o transakcijah, zajetih v tej posebni ureditvi. Posrednik vodi evidence za vsakega davčnega zavezanca, ki ga zastopa. Te evidence morajo biti dovolj natančne, da lahko davčni organi države članice potrošnje ugotovijo, ali je obračun DDV pravilen.

2. Evidence iz odstavka 1 morajo biti državi članici potrošnje in državi članici identifikacije na njuno zahtevo na voljo v elektronski obliki.

Evidence se morajo hraniti deset let po poteku leta, v katerem je bila opravljena transakcija.

(*) Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L 84, 31.3.2010, str. 1).“;

(31) v naslovu XII se dodata naslednji poglavji:

„POGLAVJE 7

Posebna ureditev za prijavo in plačilo uvoznega DDV*Člen 369y*

Kadar se za uvoz blaga, razen trošarinskih izdelkov, v pošiljkah z realno vrednostjo največ 150 EUR ne uporablja posebna ureditev iz oddelka 4 poglavja 6, država članica uvoza osebi, ki carinskim organom predloži blago za račun osebe, ki ji je blago namenjeno, na ozemlju Skupnosti dovoli uporabo posebne ureditve za prijavo in plačilo uvoznega DDV v zvezi z blagom, za katero se odpošiljanje ali prevoz konča v tej državi članici.

Člen 369z

1. Za namene te posebne ureditve velja naslednje:

- (a) oseba, ki ji je blago namenjeno, je dolžna plačati DDV;
- (b) oseba, ki predloži blago carinskim organom na ozemlju Skupnosti, pobere DDV od osebe, ki ji je blago namenjeno, in plača tak DDV.

2. Države članice zagotovijo, da oseba, ki predloži blago carini na ozemlju Skupnosti, sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da oseba, ki ji je blago namenjeno, plača ustrezen davek.

Člen 369za

Z odstopanjem od člena 94(2) lahko države članice določijo, da se pri uporabi te posebne ureditve uporablja splošna stopnja DDV, ki velja v državi članici uvoza.

Člen 369zb

1. Države članice dovolijo, da se o DDV, pobranem v okviru te posebne ureditve, elektronsko poroča v mesečni izjavi. Izjava vsebuje celoten DDV, pobran v zadevnem koledarskem mesecu.

2. Države članice zahtevajo, da se DDV iz odstavka 1 plača do konca meseca, ki sledi uvozu.

3. Osebe, ki uporabljajo to posebno ureditev, vodijo evidence o transakcijah, zajetih v tej posebni ureditvi, za obdobje, ki ga določi država članica uvoza. Te evidence morajo biti dovolj natančne, da lahko davčni ali carinski organi države članice uvoza ugotovijo, ali je prijavljeni DDV pravilen, in morajo biti državi članici uvoza na njeno zahtevo na voljo v elektronski obliki.

POGLAVJE 8

Protivrednosti

Člen 369zc

1. Protivrednost eura v nacionalni valuti, ki se upošteva za znesek iz členov 369l in 369y, se določi enkrat letno. Uporabijo se tečaji, ki se pridobijo prvi delovni dan v oktobru, učinkovati pa začnejo 1. januarja naslednje leto.

2. Države članice znesek v nacionalnih valutah, ki ga dobijo, ko pretvorijo znesek v eurih, lahko zaokrožijo.

3. Države članice lahko še naprej uporabljajo znesek, ki velja v času letne prilagoditve, predvidene v odstavku 1, če pretvorba zneska, izraženega v eurih, pred zaokroženjem, ki je predvideno v odstavku 2, predstavlja manj kot 5-odstotno spremembo zneska, izraženega v nacionalni valuti, ali zmanjšanje tega zneska.“

Člen 3

Sprememba Direktive 2009/132/ES

Naslov IV Direktive 2009/132/ES se črta z učinkom od 1. januarja 2021.

Člen 4

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 1 te direktive, do 31. decembra 2018. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členoma 2 in 3 te direktive, do 31. decembra 2020. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice predpise, potrebne za uskladitev s členom 1 te direktive, uporabljajo od 1. januarja 2019.

Države članice predpise, potrebne za uskladitev s členoma 2 in 3 te direktive, uporabljajo od 1. januarja 2021.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 5. decembra 2017

Za Svet
Predsednik
T. TÕNISTE
